

[Arbejdsministeren.]

hånd fastlåser sig i positionerne så stærkt, som jeg synes hr. Erling Dinesen gør.

Det er rigtigt, som det er sagt flere gange, at de grønlandske organisationer og myndighederne i Grønland har taget den stilling, at fabrikinspektøren burde have bopæl i Godthåb. Men det er lige så rigtigt, at Grønlandsrådet, som dog også tæller personer, der har kendskab til grønlandske forhold, så sent som i december måned og efter drøftelse med repræsentanter for Grønlands landsråd er kommet til det resultat, at man ikke har kunnet give en klar indstilling om dette spørgsmål. Det afspejler naturligvis den tvivl, der kan være om det, og den synes jeg man skal drøfte på saglig vis i udvalget fremfor at binde sig til et standpunkt på forhånd.

(Kort bemærkning).

Erling Dinesen: Det kan vel altid diskuteres, hvilken rolle Grønlandsrådet skal spille i en sag af denne karakter. Det, der for mig er afgørende, er, at de mennesker, der har kendskab til tingene, og de mennesker, der har undersøgt forholdene, kommer med denne indstilling. Det synes jeg man i højere grad burde lægge til grund for lovforslaget, end arbejdsministeren har gjort.

Knud Hertling: Når arbejdsministeren nævner Grønlandsrådet som forsvar for den afgørelse, regeringen har truffet med hensyn til placering af tilsynet, tror jeg nok, det er vigtigt at oplyse, at forelæggelsen for Grønlandsrådet var en orienteringssag. Vi har ikke diskuteret sagen ud fra realiteterne; vi har fået den til orientering, og vi har skullet vente med at tage stilling til spørgsmålet, til forslaget blev forelagt her i folketinget.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlggaard): Jeg synes, dette sidste er et godt standpunkt, som også de, der skal deltage i udvalgsarbejdet, skulle have indtaget her ved første behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om arbejderbeskyttelse. (Køre- og hviletid i international vejtransport, ansvar, sikkerhedsrepræsentanter m. v., dampkedler, det kommunale maskintilsyn).

(Lovforslaget (nr. 105) findes i tillæg A. sp. 2149, fremsættelsen i tidenden sp. 2181).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erling Dinesen: Må jeg først sige om dette lovforslag, at jeg synes nok, det må beklages, at vi endnu ikke er nået frem til en almindelig revision af arbejderbeskyttelseslovgivningens struktur og indhold. Jeg forstår, at arbejdsrådet har nedsat et særligt lovudvalg, og jeg håber så, at det ikke varer alt for længe, før vi ser et resultat af det arbejde, man er i gang med.

Selve det foreliggende lovforslag, som vi nu skal behandle, sætter ind på ret begrænsede, men til gengæld på vigtige områder, synes jeg. Det gælder først og fremmest spørgsmålet om international vejtransport, hvor ændringer i loven skal gennemføres, for at vi kan ratificere den europæiske overenskomst herom af 1962. Denne overenskomst er ikke trådt i kraft endnu, men er i mellemtiden blevet revideret, og det kræver nye lovændringer. Forholdet er det, at nu skal reglerne om hviletid og kontrolbøger gælde for alle besætningsmedlemmer på køretøjet, uanset om de pågældende er beskæftiget i en arbejdsgivers tjeneste eller ej.

Det var den ene side af sagen. Et andet vigtigt spørgsmål i lovforslaget er udbygningen af sikkerhedstjenesten. Det betyder bl. a., at arbejdslederne i virksomhederne nu bliver mere direkte inddraget i sikkerhedsarbejdet og med et større ansvar, end der har været tale om tidligere. Jeg vil gerne føje til, at jeg håber, at forslaget også vil